

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Mgr. D. J.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, čj. MMB/0106225/2021, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2021, čj. 31 A 49/2021-20,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně u Krajského soudu v Brně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného. Tím žalovaný zrušil k odvolání usnesení Úřadu městské části města Brna, Brno-střed, ze dne 13. 11. 2020, čj. MCBS/2020/0174231/KOMA, a vrátil mu věc k novému projednání. Předmětem správního řízení byla žádost žalobkyně o dodatečné povolení změny stavby rodinného domu.

[2] Jelikož žalobkyně v žalobě pouze zopakovala výrok napadeného rozhodnutí žalovaného a dodala, že žalobní důvody doplní v zákonem stanovené lhůtě pro podání žaloby, vyzval ji krajský soud usnesením ze dne 17. 5. 2021, čj. 31 A 49/2021-8, aby ve lhůtě do 24. 5. 2021 odstranila vady žaloby, tedy aby doplnila žalobní body, označila důkazy a aby uvedla, které výroky rozhodnutí žalovaného žalobou napadá a čeho se po krajském soudu domáhá (petit).

[3] Krajský soud následně v záhlaví označeným usnesením žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že výzvě k odstranění vad podání žalobkyně nevyhověla a žalobu ve lhůtě

(ani následně) nedoplnila. Žaloba neobsahovala žalobní body, a nebylo tak možno ji věcně projednat.

[4] Proti tomuto usnesení nyní žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí kasační stížností. V ní vznáší jedinou námitku spočívající v tom, že „*žalobní návrh doplnila, a to svým podáním ze dne 23. 5. 2021, které bylo krajskému soudu doručeno formou poštovní přepravy, a to doporučeně + dodejka.*“ Jako důkaz k prokázání tohoto tvrzení ke kasační stížnosti přiložila kopii doplnění žaloby proti rozhodnutí žalovaného, datované ke dni 23. 5. 2021.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu uplatněných kasačních důvodů a zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Z obsahu spisu krajského soudu plyne, že výzva k odstranění vad žaloby (zejm. k doplnění žalobních bodů) byla stěžovatce doručena 19. 5. 2021 společně s poučením o složení senátu a možnosti namítat podjatost jeho členů. Na to stěžovatelka zareagovala toliko podáním ze dne 23. 5. 2021 (společným pro několik řízení krajského soudu), v němž vznesla námitku podjatosti vůči soudci Mgr. Petru Sedlákoví, Ph.D. O té rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 9. 2021, čj. Nao 117/2021-19, tak, že jmenovaný soudce není vyloučen z projednávání nynější věci. Jiné podání stěžovatelky v dané věci ve spisu zaevidováno není.

[9] Stěžovatelka namítá, že žalobu doplnila podáním ze dne 23. 5. 2021, které zaslala formou doporučené poštovní zásilky s dodejkou. Tuto dodejku však Nejvyššímu správnímu soudu nepředkládá, ani ji nenavrhuje jako důkaz k prokázání svých tvrzení. Pouze soudu společně s kasační stížností přikládá kopii podání datovaného ke dni 23. 5. 2021, z něhož vyplývá, z jakých důvodů stěžovatelka výše označené rozhodnutí žalovaného napadá. Z tohoto podání však neplyne, že by bylo krajskému soudu doručeno (např. otiskem razítka podatelny krajského soudu) či alespoň jinak předáno k přepravě.

[10] Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítá, že doplnění žaloby krajskému soudu ve lhůtě zaslala, aniž by své tvrzení upřesnila (datum podání k poštovní přepravě, pobočka, na níž podání odeslala apod.) či k tomu navrhla jakýkoliv relevantní důkaz. Z přiloženého podání ze dne 23. 5. 2021 nemůže Nejvyšší správní soud v tomto ohledu vycházet, neboť se jedná o kopii samotného textu podání, která však nic nevypovídá o způsobu a dalších podrobnostech jeho odeslání soudu. Pokud stěžovatelka namítá, že doplnění žaloby krajskému soudu zaslala doporučenou poštovní zásilkou s dodejkou, je třeba ji upozornit, že ji tíží nejen břemeno tvrzení, ale právě i břemeno důkazní. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že v případě pochybností je žalobce povinen prokázat své tvrzení, že určitou písemnost správnímu orgánu skutečně odeslal (rozsudek ze dne 16. 7. 2009, čj. 9 As 31/2009-231), přičemž tento závěr lze obdobně uplatnit i vůči řízení před krajským soudem. Této povinnosti stěžovatelka nedostála, neboť v řízení o kasační stížnosti neprokázala, že by doplnění žaloby krajskému soudu skutečně doručila (např. alespoň předložením poštovní dodejky či uvedením příslušného čísla poštovní zásilky). Ze spisu krajského soudu je patrné, že mu bylo doručeno podání

pokračování

stěžovatelky ze dne 23. 5. 2021, v němž však uplatnila pouze námitku podjatosti výše jmenovaného soudce. Toto podání navíc stěžovatelka doručila krajskému soudu dne 24. 5. 2021 osobně v 11:15 hod. (tedy nikoliv poštou). Nijak z něj zároveň neplyne, že by společně s námitkou podjatosti (uplatněnou společně do více řízení vedených u krajského soudu) krajskému soudu předložila či zaslala i doplnění žaloby ve věci sp. zn. 31 A 49/2021, anebo že by v dané věci jakkoliv jinak reagovala na předchozí výzvu soudu k odstranění vad podání.

[11] Z popsanych důvodů tak nelze kasační stížnosti vyhovět, neboť z uplatněných námitek neplyne, že by usnesení o odmítnutí žaloby ze strany krajského soudu bylo nezákonné. Tvrzení stěžovatelky v tomto ohledu jsou nedostatečná a obecná, navíc je ani nijak nedokládá. Není úkolem Nejvyššího správního soudu, aby stěžovatelku vyzval k předložení dalších důkazních návrhů (např. dodejky o doručení doplnění žaloby krajskému soudu), pokud je sama stěžovatelka nenavrhla ani neoznačila.

[12] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla ve věci úspěšná, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. února 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu